

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Prezenta traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Această traducere nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea indicația cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul acestui document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Nota de jurisprudență nr. 151

Aprilie 2012

Boulois împotriva Luxembourg [MC] - 37575/04
Hotărâre 3.4.2012 [MC]

Articolul 6

Procedură civilă

Articolul 6-1

Drepturi și obligații civile

Refuzul repetat al autorității penitenciare, fără drept de contestație în fața instanțelor administrative, de a acorda unui deținut o autorizație de eliberare temporară: *nicio încălcare*

În fapt – Reclamantul a fost condamnat la cincisprezece ani de închisoare. Între 2003 și 2006 a făcut mai multe cereri de eliberare temporară (“concediu de detenție”), în special pentru că dorea să-și rezolve probleme administrative și să urmeze cursuri de calificare. Cererile i-au fost refuzate de către autoritatea penitenciară. Reclamantul a contestat primele două decizii de refuz în fața Tribunalului Administrativ, care s-a declarat necompetent să judece cauza. Această decizie a fost confirmată de către Curtea Superioară Administrativă.

Printr-o hotărâre din data de 14 decembrie 2010 (a se vedea, Nota de jurisprudență nr. 136), o Cameră a Curții a statuat, cu patru voturi contra trei, că a avut loc o încălcare a articolului 6 § 1 pe baza faptului că lipsa unei decizii pe fondul cauzei a golit de efect procedura de revizuire a deciziilor autorităților penitenciare de către instanțele administrative. Mai mult, legislația în vigoare nu prevedea nicio altă cale de recurs pentru deținuți.

În drept – Articolul 6 § 1: Articolul 6 § 1 din Convenție nu este aplicabil în latura sa penală, deoarece procedurile care privesc sistemul penitenciar nu relevă, în principiu, o “acuză în materie penală”. Așadar, Curtea trebuie să stabilească dacă reclamantul

avea un “drept civil”, pentru a examina dacă garanțiile procedurale prevăzute de articolul 6 § 1 sunt aplicabile procedurii privind cererea de eliberare temporară. În primul rând, trebuie să se stabilească dacă reclamantul avea un “drept” la o astfel de eliberare. Dreptul intern definește eliberarea temporară ca fiind permisiunea de a părăsi închisoarea fie pentru câteva ore pe zi, fie pentru perioade de 24 de ore. Această măsură este un “privilegiu” care “[ar putea fi] acordat” deținuților în anumite circumstanțe. Intenția legislatorului a fost, fără îndoială, să creeze un privilegiu pentru care nu a prevăzut nicio cale de a putea fi contestat. Autoritățile competente au putere discreționară în acordarea sau refuzarea acestuia, chiar și atunci când deținutul îndeplinește criteriile formale pentru acordarea lui. Cât despre interpretarea legii de către instanțele naționale, instanțele administrative s-au declarat incompetente să examineze contestația formulată de către reclamant, prin urmare, reclamantul nu poate pretinde, în mod întemeiat, că are un “drept” recunoscut în sistemul juridic intern.

Mai mult, deși Curtea a recunoscut scopul legitim al unei politici de reintegrare socială progresivă a persoanelor condamnate la închisoare, nici Convenția și nici Protocolele sale nu prevăd un drept expres la eliberare temporară. Acest aspect este valabil și în legătură cu un eventual principiu de drept internațional. În ultimul rând, nu există un consens la nivelul statelor membre cu privire la natura eliberării temporare și a modalităților de acordare a acesteia. În orice caz, statul pârât nu rămâne indiferent la problema reintegrării foștilor deținuți, așa cum reiese din existența în sine a acestui tip de eliberare și a reformei legislative în curs cu privire la executarea pedepselor.

Având în vedere aceste aspecte, pretențiile reclamantului nu privesc un “drept” recunoscut în dreptul intern sau în Convenție. Prin urmare, articolul 6 nu este aplicabil.

Concluzie: nicio încălcare (cincisprezece voturi contra două).

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012.

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Ea nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă nicio responsabilitate pentru calitatea acesteia. Ea poate fi descărcată din baza de date a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din orice altă bază de date căreia HUDOC i-a transmis acest document. Traducerea poate fi reprodusă în scopuri necomerciale cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime împreună cu indicația de mai sus privind drepturile de autor și referința la Fondul Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei. Orice persoană care intenționează să utilizeze fragmente din prezenta traducere în scopuri comerciale este rugată să contacteze adresa următoare: publishing@echr.coe.int

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights

Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int